ISSN 1977-0979

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 98

55. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

2012. március 31.

Tájékoztatások és közlemények

Közleményszám | Tartalom | Oldal

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2012/C 98/01 Az Európai Unió Bíróságá utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* HL C 89., 2012.3.24. 1

V *Hirdetmények*

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2012/C 98/02 C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete — Európai Unió Tanácsa (C-191/09. P.), Európai Bizottság (C-200/09. P.) kontra Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), korábban Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), korábban Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (Fellebbezések — Dömpingellenes vámok — 954/2006/EK rendelet — A Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatala — 384/96/EK rendelet — 2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, 3. cikk, (2), (3) és (5)—(7)bekezdés, 18. cikk, (3) bekezdés és 19. cikk, (3) bekezdés — A rendes érték és a kár meghatározása — A „gazdasági egység" fogalma — Védelemhez való jog — Az indokolási kötelezettség megsértése) 2

HU

Ár:
3 EUR

(folytatás a túloldalon)

2012/C 98/03 C-204/09. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2012. február 14-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Flachglas Torgau GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland (Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Aarhusi Egyezmény — 2003/4/EK irányelv — Környezeti információkhoz való hozzáférés — Jogalkotói minőségben eljáró szervek vagy intézmények — A hatóságok tanácskozásainak titkos jellege — Feltétel, mely szerint e titkos jelleget jogszabálynak kell előírnia) 2

2012/C 98/04 C-17/10. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2012. február 14-i ítélete (a Krajský soud v Brně (Cseh Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Toshiba Corporation és társai kontra Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Verseny — Valamely tagállam területén ezen állam Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően kezdődő kartell — Az Unió és az Európai Gazdasági Térség területén hatást kifejtő nemzetközi kiterjedésű kartell — Az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke — A jogsértés miatt a csatlakozás időpontját megelőző, és az azt követő időszakra vonatkozóan folytatott eljárások és a jogsértés szankcionálása — Bírságok — A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok hatáskörének elhatárolása — A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok általi bírságkiszabás — A ne bis in idem elve — 1/2003/EK rendelet — A 3. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (6) bekezdése — Egy új tagállam Unióhoz való csatlakozásának következményei) 3

2012/C 98/05 C-72/10. és C-77/10. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Corte suprema di cassazione (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — Marcello Costa (C-72/10.), Ugo Cifone (C-77/10.) elleni büntetőeljárások (Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Sportesemények vonatkozó fogadások tétjeinek gyűjtése — Koncesszió szükségessége — Az uniós jognak a koncessziók odaítélése során történő megsértésére alkalmazandó következményekről — Újabb 16 300 koncesszió odaítélése — Az egyenlő bánásmód elve és az átláthatósági kötelezettség — A jogbiztonság elve — A korábbi koncessziók jogosultjainak védelme — Nemzeti szabályozás — Tétgyűjtőhelyek közötti kötelező minimális távolság — Megengedhetőség — A koncesszió tárgyát képezőhöz hasonlítható, határon átnyúló tevékenységek — A nemzeti szabályozásban előírt tilalom — Megengedhetőség) 4

2012/C 98/06 C-182/10. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Cour constitutionnelle (korábban Cour d'arbitrage, Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Marie Noëlle Solvay és társai kontra Région wallonne (Projektek környezetre gyakorolt hatásainak a vizsgálata — A „jogalkotási aktus" fogalma — Az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójában található információk jelentősége és terjedelme — Valamely projekt megfelelő környezeti hatásvizsgálat nélküli engedélyezése — Az igazságszolgáltatáshoz való jog a környezetvédelem területén — A jogorvoslathoz való jog terjedelme — Élőhelyirányelv — A természeti terület épségét hátrányosan befolyásoló terv vagy projekt — Nyomós közérdeken alapuló kényszerítő indok) 5

2012/C 98/07 C-360/10. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Netlog NV (Információs társadalom — Szerzői jog — Internet — Tárhelyszolgáltató — Online közösségi hálózati felületen tárolt információk feldolgozása — Ezen információk szűrőrendszerének létrehozása a szerzői jogokat sértő fájlok rendelkezésre bocsátásának megakadályozása érdekében — A tárolt információk nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettség hiánya) 6

2012/C 98/08 C-372/10. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Pak-Holdco Sp zoo kontra Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (Adózás — Tőkefelhalmozást terhelő közvetett adók — A tőketársaságokra kivetett tőkeilleték — A tagállam arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a csatlakozása időpontjában már nem hatályos irányelveket vegyen figyelembe — A tőketársaság azon eszközei összegének kizárása az illetékalapból, amelyeket tőkeemelésre különítenek el, és amelyekre már tőkeilleték vetettek ki) 7

HU

2012/C 98/09 C-488/10. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante (Spanyolország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA kontra Proyectos Integrales de Balizamientos SL (6/2002/EK rendelet — A 19. cikk (1) bekezdése — Közösségi formatervezési minták — Bitorlás vagy bitorlás kísérlete — A „harmadik személyek" fogalma) 8

2012/C 98/10 C-594/10. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — T.G. van Laarhoven kontra Staatssecretaris van Financiën (Hatodik HÉA-irányelv — Az előzetesen felszámított adó levonásának joga — Korlátozás — A vállalkozás eszközeinek felhasználása az adóalany saját szükségleteinek kielégítésére — A vállalkozási vagyon körébe tartozó eszköz magáncélú használatának adójogi kezelése) 8

2012/C 98/11 C-25/11. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA kontra Fazenda Pública (Adózás — Hatodik HÉA-irányelv — Az előzetesen felszámított adó levonása — A 17. cikk (2) és (5) bekezdése, valamint a 19. cikk — A termékek vagy szolgáltatások vásárlásához felhasznált „támogatások" — Az adólevonási jog korlátozása) 9

2012/C 98/12 C-118/11. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2012. február 16-i ítélete (az Administrativen sad — Varna (Bulgária) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Eon Aset Menidjmunt LTD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (HÉA — 2006/112/EK irányelv — 168. és 176. cikk — Levonási jog — Termékeknek és szolgáltatásoknak az adóköteles ügyletek érdekében történő felhasználására vonatkozó feltétel — A levonáshoz való jog keletkezése — Gépjárműbérleti szerződés — Lízingszerződés — A munkaadó által munkavállalójának a lakóhelye és munkahelye közötti ingyenes szállítására használt gépjármű) 9

2012/C 98/13 C-134/11. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2012. február 16-i ítélete (Landgericht Hamburg (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Jürgen Blödel-Pawlik kontra HanseMerkur Reiseversicherung AG (90/314/EGK irányelv — Szervezett utazási formák — 7. cikk — A szervezett utazásokat kínáló utazásszervező fizetésképtelenségéből vagy csődjéből eredő kockázatokkal szembeni védelem — Hatály — Az utazásszervezőnek a fogyasztók által befizetett összegek csalárd felhasználásából eredő fizetésképtelensége) 10

2012/C 98/14 C-636/11. sz. ügy: A Landgericht München I (Németország) által 2011. december 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Karl Berger kontra Freistaas Bayern 10

2012/C 98/15 C-2/12. sz. ügy: A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Trianon Productie BV kontra Revillon Chocolatier SAS 10

2012/C 98/16 C-5/12. sz. ügy: A Juzgado de lo Social de Lleida (Spanyolország) által 2012. január 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Marc Betriu Montull kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11

2012/C 98/17 C-11/12. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2012. január 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat, P. Langestraat-Troost kontra Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12

2012/C 98/18 C-17/12. sz. ügy: A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TVI Televisão Independente, S.A. kontra Fazenda Pública ... 12

2012/C 98/19 C-18/12. sz. ügy: A Nejvyšší správní soud (Cseh Köztársaság) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Město Žamberk kontra Finanční ředitelství v Hradci Králové 12

HU

(folytatás a túloldalon)

2012/C 98/20 C-20/12. sz. ügy: A Tribunal administratif (Luxemburg) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin kontra État du Grand-duché de Luxembourg 13

2012/C 98/21 C-21/12. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács.) T-363/10. sz., Abbott Laboratories kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2011. november 25-én hozott ítélete ellen az Abbott Laboratories által 2012. január 16-án benyújtott fellebbezés 13

2012/C 98/22 C-22/12. sz. ügy: A Krajský súd v Prešove (Szlovákia) által 2012. január 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Katarína Hassová kontra Rastislav Petrík, Blanka Holingová 14

2012/C 98/23 C-24/12. sz. ügy: A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — X BV, másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën 15

2012/C 98/24 C-26/12. sz. ügy: A Gerechtshof te Leeuwarden (Hollandia) által 2012. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen 16

2012/C 98/25 C-27/12. sz. ügy: A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TBG Limited, a másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën 16

2012/C 98/26 C-29/12. sz. ügy: 2012. január 20-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság 16

2012/C 98/27 C-30/12. sz. ügy: Az Okresný súd Prešov (Szlovákia) által 2012. január 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Valeria Marcinová kontra Pohotovosť s.r.o 17

2012/C 98/28 C-32/12. sz. ügy: A Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Spanyolország) által 2012. január 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Soledad Duarte Hueros kontra Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A. 17

2012/C 98/29 C-42/12. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács) T-434/10. sz., Václav Hrbek kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2011. november 15-én hozott ítélete ellen Václav Hrbek által 2012. január 27-én benyújtott fellebbezés 17

2012/C 98/30 C-43/12. sz. ügy: 2012. január 30-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa 18

2012/C 98/31 C-47/12. sz. ügy: A Finanzgericht Köln (Németország) által 2012. január 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Kronos International Inc. kontra Finanzamt Leverkusen 19

2012/C 98/32 C-51/12. sz. ügy: A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Xiamie Zhu és társai elleni büntetőeljárás 19

2012/C 98/33 C-52/12. sz. ügy: A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ion Beregovoi elleni büntetőeljárás 20

2012/C 98/34 C-53/12. sz. ügy: A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hai Feng Sun elleni büntetőeljárás 20

2012/C 98/35 C-54/12. sz. ügy: A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Liung Hong Yang elleni büntetőeljárás 21

HU

(folytatás a hátsó borítólap belső oldalán)

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

(2012/C 98/01)

Az Európai Unió Bíróságá utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 89., 2012.3.24.

Korábbi közzétételek

HL C 80., 2012.3.17.

HL C 73., 2012.3.10.

HL C 65., 2012.3.3.

HL C 58., 2012.2.25.

HL C 49., 2012.2.18.

HL C 39., 2012.2.11.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete — Európai Unió Tanácsa (C-191/09. P.), Európai Bizottság (C-200/09. P.) kontra Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), korábban Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), korábban Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. egyesített ügyek) [1]

(Fellebbezések — Dömpingellenes vámok — 954/2006/EK rendelet — A Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatala — 384/96/EK rendelet — 2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, 3. cikk, (2), (3) és (5)—(7)bekezdés, 18. cikk, (3) bekezdés és 19. cikk, (3) bekezdés — A rendes érték és a kár meghatározása — A „gazdasági egység" fogalma — Védelemhez való jog — Az indokolási kötelezettség megsértése)

(2012/C 98/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: J.-P. Hix és B. Driessen, G. Berrisch Rechtsanwalt), Európai Bizottság (képviselők: H. van Vliet és C. Clyne, meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), korábban Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), korábban Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Európai Bizottság (képviselők: P. Vander Schueren avocat és N. Mizulin solicitor)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-249/06. sz., Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT) és Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2009. március 10-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezések, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, a 2320/97/EK és a 348/2000/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. június 27-i 954/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 175., 4. o.) 1. cikkét.

Rendelkező rész

1. *A Bíróság az Európai Unió Tanácsának fellebbezését elutasítja.*

2. *A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságának fellebbezését elutasítja.*

3. *A Bíróság az Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) és az Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) csatlakozó fellebbezését elutasítja.*

4. *A felek maguk viselik saját költségeiket.*

---

[1] HL C 193., 2009.8.15.

A Bíróság (nagytanács) 2012. február 14-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Flachglas Torgau GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-204/09. sz. ügy) [1]

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Aarhusi Egyezmény — 2003/4/EK irányelv — Környezeti információkhoz való hozzáférés — Jogalkotói minőségben eljáró szervek vagy intézmények — A hatóságok tanácskozásainak titkos jellege — Feltétel, mely szerint e titkos jelleget jogszabálynak kell előírnia)

(2012/C 98/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Flachglas Torgau GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesverwaltungsgericht — A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.) 2. cikke 2. pontjának második mondatának és 4. cikke (2) bekezdése első mondata a) pontjának értelmezése — A jogalkotói minőségben eljáró legfelsőbb szövetségi hatóságokat az adatszolgáltatási kötelezettség alól felmentő nemzeti szabályozás, amely főszabályként előírja, hogy az adatszolgáltatás iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben az adatok közzététele sérti a tanácskozások titkos jellegét — A tagállamok azon hatáskörének korlátai, hogy a 2003/4/EK irányelvben előírt „hatóság" fogalmából kizárják a jogalkotói minőségben eljáró szerveket — A tanácskozások titkos jellegéhez kapcsolódó eltérések alkalmazásának feltételei

Rendelkező rész

1. *A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke 2. pontja második bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által a tagállamok számára biztosított azon lehetőség, hogy „a jogalkotói minőségben eljáró szerveket vagy intézményeket" ne tekintsék hatóságoknak, alkalmazható a minisztériumokra, amennyiben részt vesznek a jogalkotási eljárásban, főként törvénytervezetek vagy vélemények előterjesztése révén, és e lehetőség nincs kötve az ezen irányelv 2. cikke 2. pontja második bekezdésének második mondatában meghatározott feltételek teljesítéséhez.*

2. *A 2003/4 irányelv 2. cikke 2. pontja második bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által a tagállamoknak biztosított lehetőség, hogy a jogalkotói minőségben eljáró szerveket és intézményeket ne tekintsék hatóságnak, a szóban forgó jogalkotási folyamat lezárultával többé nem alkalmazható.*

3. *A 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az általa előírt azon feltételt, miszerint a hatóságok tanácskozásainak titkosságát jogszabálynak kell előírnia, teljesültnek lehet tekinteni azon tény folytán, hogy az érintett tagállam nemzeti jogában van olyan szabály, amely általánosan úgy rendelkezik, hogy a hatóságok tanácskozásainak titkossága az e hatóság birtokában lévő környezeti információkhoz való hozzáférésre irányuló kérelem elutasítási okának tekinthető, amennyiben a nemzeti jog egyértelműen meghatározza a tanácskozás fogalmát, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.*

(1) HL C 193., 2009.8.15.

A Bíróság (nagytanács) 2012. február 14-i ítélete (a Krajský soud v Brně (Cseh Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Toshiba Corporation és társai kontra Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(C-17/10. sz. ügy) (1)

(Verseny — Valamely tagállam területén ezen állam Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően kezdődő kartell — Az Unió és az Európai Gazdasági Térség területén hatást kifejtő nemzetközi kiterjedésű kartell — Az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke — A jogsértés miatt a csatlakozás időpontját megelőző, és az azt követő időszakra vonatkozóan folytatott eljárások és a jogsértés szankcionálása — Bírságok — A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok hatáskörének elhatárolása — A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok általi bírságkiszabás — A ne bis in idem elve — 1/2003/EK rendelet — A 3. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (6) bekezdése — Egy új tagállam Unióhoz való csatlakozásának következményei)

(2012/C 98/04)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský soud v Brně

Az alapeljárás felei

Felperesek: Toshiba Corporation, T&D Holding, korábban Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, korábban Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, korábban Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Alperes: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Krajský soud v Brně — Az EK 81. cikk, az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL 2007., C 303., 1. o.) 50. cikkének, a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletnek (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) és különösen a rendelet 3. cikke (1) bekezdésének és 11. cikke (6) bekezdésének értelmezése, valamint a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről szóló bizottsági közlemény (HL 2004., C 101., 43. o.) 51. pontjának értelmezése — Valamely tagállam területén ezen állam Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően kezdődő és a csatlakozást követően megszüntetett kartell — A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok általi bírságkiszabás — A nemzeti hatóság azon hatásköre, hogy ugyanazon magatartást szankcionálja a csatlakozás megelőző időszak vonatkozásában — A ne bis in idem elve

Rendelkező rész

1. *Az EK 81. cikknek és a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azok egy 2004. május 1-jét követően indított eljárás keretében nem alkalmazhatók egy olyan kartellre, amely 2004. május 1-jét megelőzően fejtette ki hatását egy olyan tagállam területén, amely 2004. május 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz.*

2. *A Bizottság által az 1/2003 rendelet III. fejezete alapján történő eljárás megindítása egy kartellel szemben az 1/2003 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (6) bekezdésének értelmében nem szünteti meg az érintett tagállam versenyhatóságának hatáskörét a tekintetben, hogy a nemzeti versenyjog alkalmazásával az adott tagállam területén megvalósult kartellnek a tagállam Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőző időszakban kifejtett versenyellenes hatásait szankcionálja.*

   A ne bis in idem elve nem képezi akadályát annak, hogy az érintett tagállam nemzeti versenyhatósága valamely kartellben részt vevő vállalkozásokkal szemben bírságokat szabjon ki a kartellnek az e tagállam területén az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőző időszakban kifejtett versenyellenes hatásai miatt, amennyiben a hivatkozott nemzeti versenyhatóság határozathozatalát megelőzően az Európai Bizottság által elfogadott határozatban e kartelltagokkal szemben korábban kiszabott bírságok célja nem e hatások szankcionálása.

(1) HL C 100., 2010.4.17.

A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Corte suprema di cassazione (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — Marcello Costa (C-72/10.), Ugo Cifone (C-77/10.) elleni büntetőeljárások

(C-72/10. és C-77/10. sz. egyesített ügyek) (1)

(Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Sporteseményekre vonatkozó fogadások tétjeinek gyűjtése — Koncesszió szükségessége — Az uniós jognak a koncessziók odaítélése során történő megsértésére alkalmazandó következményekről — Újabb 16 300 koncesszió odaítélése — Az egyenlő bánásmód elve és az átláthatósági kötelezettség — A jogbiztonság elve — A korábbi koncessziók jogosultjainak védelme — Nemzeti szabályozás — Tétgyűjtőhelyek közötti kötelező minimális távolság — Megengedhetőség — A koncesszió tárgyát képezőhöz hasonlítható, határon átnyúló tevékenységek — A nemzeti szabályozásban előírt tilalom — Megengedhetőség)

(2012/C 98/05)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Marcello Costa (C-72/10.), Ugo Cifone (C-77/10.)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Corte suprema di cassazione — Személyek szabad mozgása — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Tétgyűjtési tevékenység — Az e tevékenység gyakorlását engedélyhez és közbiztonsági engedélyhez kötő nemzeti szabályozás — Az ugyanazon ágazatbeli többi piaci szereplőt jogellenesen kizáró odaítélési eljárásoknak köszönhetően engedélyt szerzett jogalanyoknak biztosított védelem — Az EK 43. cikkel és az EK 49. cikkel való összeegyeztethetőség.

Rendelkező rész

1. *Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az a tagállam, amely korábban az uniós jog megsértésével zárta ki a piaci szereplők egy csoportját a valamely gazdasági tevékenység gyakorlására adott koncessziók odaítéléséből, és amely e jogsértést kívánja orvosolni jelentős számú új koncesszió pályázatra bocsátásával, a már jelenlévő piaci szereplők által megszerzett kereskedelmi pozíciókat azzal védi, hogy többek között minimális távolságot ír elő az új és a régi koncessziójogosultak létesítményei között.*

2. *Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha — akár az uniós jog megsértésének orvoslásaként kiírt új pályázati felhívást követően is — szankciókat alkalmaznak a koncesszió vagy rendőrségi engedély hiányában végzett, szervezett tétgyűjtő tevékenység miatt olyan személyekkel szemben, akik olyan piaci szereplővel állnak kapcsolatban, amelyet valamely pályázati eljárásból az uniós jog megsértésével zártak ki, amennyiben e pályázati eljárás és az új koncessziók ebből következő megadása nem orvosolta hatékonyan e piaci szereplőnek a korábbi pályázati eljárásból történt jogellenes kizárását.*

3. *Az EK 43. cikkből, az EK 49. cikkből, az egyenlő bánásmód elvéből, az átláthatóság követelményéből, valamint a jogbiztonság elvéből az következik, hogy az olyan pályázati eljárás feltételeit és részletes szabályait, mint amely az alapeljárások tárgyát képezi, és különösen az ezen pályázati eljárás során odaítélt koncessziós jogok visszavonásáról szóló olyan rendelkezéseket, mint amelyek az állami monopóliumok önálló igazgatósága és a lóversenyektől eltérő eseményekkel kapcsolatos szerencsejátékokra vonatkozó koncessziós pályázat nyertese által megkötendő szerződés tervezetének 23. cikke (2) bekezdése a) pontjában és (3) bekezdésében szerepelnek, világosan, pontosan és egyértelműen kell megfogalmazni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.*

(1) HL C 100., 2010.4.17.

A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Cour constitutionnelle (korábban Cour d'arbitrage, Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Marie Noëlle Solvay és társai kontra Région wallonne

(C-182/10. sz. ügy) [1]

(Projektek környezetre gyakorolt hatásainak a vizsgálata — A „jogalkotási aktus" fogalma — Az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójában található információk jelentősége és terjedelme — Valamely projekt megfelelő környezeti hatásvizsgálat nélküli engedélyezése — Az igazságszolgáltatáshoz való jog a környezetvédelem területén — A jogorvoslathoz való jog terjedelme — Élőhelyirányelv — A természeti terület épségét hátrányosan befolyásoló terv vagy projekt — Nyomós közérdeken alapuló kényszerítő indok)

(2012/C 98/06)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour constitutionnelle (korábban Cour d'arbitrage)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL-A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Bernard Page, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe, Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deneye, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durlet, Agrebois SA, Yves de la Court

Alperes: Région wallonne

Az eljárásban részt vesznek: az Infrabel SA, a Codic Belgique SA, a Federal Express European Services Inc. (FEDEX), a Société wallonne des aéroports (Sowaer), a Société régionale wallonne du transport (SRWT), a Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Cour constitutionnelle (korábban Cour d'arbitrage) — Az Európai Közösség nevében 1998. június 25-én megkötött és a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL L 124., 1. o.) jóváhagyott, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény 2. cikke 2. pontjának, 3. cikke (9) bekezdésének, 6. cikke (9) bekezdésének és 9. cikke (2), (3) és (4) bekezdésének értelmezése — Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.) 1. cikke (5) bekezdésének, 9. cikke (1) bekezdésének és 10a. cikkének értelmezése — A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.) 6. cikke (3) és (4) bekezdésének értelmezése — A „hatóság" fogalma — Az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójában található információk jelentősége és terjedelme — Az olyan jogalkotási aktusok, mint a regionális jogalkotó által rendelet alapján kiadott városfejlesztési vagy környezetvédelmi engedélyek kizárása az Egyezmény hatálya alól — Az olyan eljárásnak az Egyezménnyel és a közösségi joggal való összeegyeztethetősége, amely alapján olyan engedélyeket adnak ki, amelyeket csak a Cour constitutionnelle és a rendes bíróságok előtt lehet jogorvoslattal megtámadni — Valamely projekt megfelelő környezeti hatásvizsgálat nélküli engedélyezése.

Rendelkező rész

1. *Noha a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én kötött és az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal jóváhagyott egyezmény 2. cikke (2) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének értelmezése során figyelembe vehető ezen egyezmény végrehajtási útmutatója, azonban egyáltalán nincs kötelező ereje, és nem rendelkezik olyan normatív jelleggel, mint amellyel az említett egyezmény rendelkezései bírnak.*

2. *A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény 2. cikkének (2) bekezdését és a 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e jogszabályok hatálya alól csak azok a projektek vannak kizárva, amelyek részleteit egyedi jogalkotási aktussal fogadták el oly módon, hogy az említett jogszabályok a jogalkotási folyamaton keresztül megvalósították a céljukat. A nemzeti bíróság feladata annak — az elfogadott jogalkotási aktus tartalmának, valamint az annak elfogadásához vezető jogalkotási eljárás egészének és különösen az előkészítő iratoknak és a parlamenti vitáknak a figyelembevételével történő — vizsgálata, hogy e két feltétel teljesült-e. E tekintetben az olyan jogalkotási aktus, amely mindössze „megerősíti" a korábbi közigazgatási aktust arra szorítkozva, hogy megállapítja a közérdeken alapuló kényszerítő indokok fennállását olyan érdemi jogalkotási eljárás előzetes megindítása nélkül, amely lehetővé tenné az említett feltételek betartását, nem tekinthető az e rendelkezés értelmében vett egyedi jogalkotási aktusnak, tehát nem elegendő valamely projektnek ezen egyezmény, illetve ezen módosított irányelv hatálya alóli kizárásához.*

3. *A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény 3. cikkének (9) bekezdését, 9. cikkének (2)–(4) bekezdését és a 2003/35 irányelvvel módosított 85/337 irányelv 10a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:*

— *amennyiben az e rendelkezések hatálya alá tartozó projektet jogalkotási aktus fogadja el, a nemzeti eljárási szabályok alapján bíróságnak vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan testületnek meg kell tudnia vizsgálnia azt, hogy ez a jogalkotási aktus megfelel-e az ezen módosított irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek; és*

— *abban az esetben, ha az ilyen aktussal szemben nincs semmilyen, fent felidézett jellegű vagy hatályú jogorvoslat, a hatáskörükben eljáró nemzeti bíróságok feladata az előző francia bekezdésben leírt felülvizsgálati jogkörnek a gyakorlása, és abból adott esetben következtetéseknek e jogalkotási aktus figyelmen kívül hagyásával történő levonása.*

4. *A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény 6. cikkének (9) bekezdését és a 2003/35 irányelvvel módosított 85/337 irányelv 9. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő, hogy magának a határozatnak tartalmaznia kell azon indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy határozott, hogy az szükséges. Mindazonáltal, abban az esetben, ha valamely érdekelt személy ezt kéri, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kötelessége tájékoztatni őt az e határozat alapjául szolgáló okokról vagy az előterjesztett kérelemre válaszul adandó információkról és a vonatkozó dokumentumokról.*

5. *A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv6. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ennek alapján a nemzeti hatóság — ideértve a jogalkotót is — nem engedélyezhet anélkül valamely tervet vagy projektet, hogy megbizonyosodott volna arról, hogy az nem fogja hátrányosan befolyásolni az érintett természeti terület épségét.*

6. *A 92/43 irányelv 6. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ez alapján egy társaság központi ügyvezetésének helyt adó létesítmény létrehozása főszabály szerint nem tekinthető e rendelkezés értelmében olyan nyomós közérdeken alapuló kényszerítő indoknak – ideértve a társadalmi vagy gazdasági jellegű indokokat –, amely igazolhatja az érintett természeti terület épségét hátrányosan befolyásoló terv vagy projekt megvalósítását.*

(1) HL C 179., 2010.7.3.

A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Netlog NV

(C-360/10. sz. ügy) (1)

(Információs társadalom — Szerzői jog — Internet — Tárhelyszolgáltató — Online közösségi hálózati felületen tárolt információk feldolgozása — Ezen információk szűrőrendszerének létrehozása a szerzői jogokat sértő fájlok rendelkezésre bocsátásának megakadályozása érdekében — A tárolt információk nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettség hiánya)

(2012/C 98/07)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Alperes: Netlog NV

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Irányelvek értelmezése: — Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.), — A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.), — A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 375. o.), — A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv") (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.), — Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv") (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) — Interneten továbbított adatok kezelése — Az elektronikus hírközlés szűrőrendszerének a tárhelyszolgáltatók általi *in abstracto* és megelőző jellegű bevezetése a szerzői vagy szomszédos jogokat sértő fájlok vélelmezett használóinak azonosítása érdekében — Az arányosság elvének a nemzeti bíróság által hivatalból történő alkalmazása — Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény — A magánélet tiszteletben tartásához való jog — A vélemény-nyilvánítás szabadsága

Rendelkező rész

Az együttesen és az alkalmazandó alapvető jogok védelméből eredő követelményekre tekintettel értelmezett,

— *a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv");*

— *az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, és*

— *a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*

akként értelmezendő, hogy azokkal ellentétes, ha a nemzeti bíróság a tárhelyszolgáltatót olyan szűrőrendszer létrehozására kötelezi, amely:

— *a szolgáltatásai felhasználói által a szerverein tárolt információkat érinti;*

— *valamennyi felhasználójára megkülönböztetés nélkül alkalmazandó;*

— *megelőző jellegű;*

— *költsége kizárólag a tárhelyszolgáltatót terheli és*

— *nincs időbeli korlátozása,*

továbbá alkalmas az olyan zeneműveket, filmeket vagy audiovizuális alkotásokat tartalmazó fájlok azonosítására, amelyekre nézve a felperes, állítása szerint, szellemi tulajdonjogokkal rendelkezik, annak érdekében, hogy megakadályozza a művek nyilvánosság számára történő, a szerzői jogot sértő hozzáférhetővé tételét.

(1) HL C 288., 2010.10.23.

A Bíróság (negyedik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Pak-Holdco Sp zoo kontra Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(C-372/10. sz. ügy) (1)

(Adózás — Tőkefelhalmozást terhelő közvetett adók — A tőketársaságokra kivetett tőkeilleték — A tagállam arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a csatlakozása időpontjában már nem hatályos irányelveket vegyen figyelembe — A tőketársaság azon eszközei összegének kizárása az illetékalapból, amelyeket tőkeemelésre különítenek el, és amelyekre már tőkeilletéket vetettek ki)

(2012/C 98/08)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: Pak-Holdco Sp zoo

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Naczelny Sąd Administracyjny — A tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 11 o.) 5. cikke (3) bekezdése első francia bekezdésének és 7. cikke (1) bekezdésének, valamint a 69/335/EGK irányelvet módosító, 1973 április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 13. o.) és 1973 április 9-i 73/80/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1973.4.18., 15. o.) értelmezése — A tőketársaságokra kivetett tőkeilleték — A tagállam arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a csatlakozása időpontjában már nem hatályos irányelveket vegyen figyelembe

Rendelkező rész

1. *Az olyan állam esetén, mint a Lengyel Köztársaság, amely 2004. május 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz, az ezen állam Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló okmány vagy valamely más európai uniós jogi aktus eltérést biztosító rendelkezésének hiányában az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az abban előírt kötelező mentesítés csak az ezen módosított irányelv hatálya alá tartozó olyan ügyletre terjed ki, amely 1984. július 1-jén ezen államban mentes volt a tőkeilleték alól, vagy 0,50 %-os, vagy annál alacsonyabb kedvezményes mértékű tőkeilleték alá tartozott.*

2. *A 69/335 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdését, amely kizárja az illetékalapból a „tőketársaság azon eszközeinek összeg[ét], amelyeket tőkeemelésre különítenek el, és amelyeket már a tőkeilleték alá vetettek", akként kell értelmezni, hogy az attól függetlenül alkalmazandó, hogy azon tőketársaság eszközeiről van-e szó, amelynél tőkeemelést hajtanak végre, vagy olyan eszközökről, amelyek más társaságtól származnak, és e tőkét növelik.*

(1) HL C 288., 2010.10.23.

A Bíróság (első tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante (Spanyolország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA kontra Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(C-488/10. sz. ügy) (1)

(6/2002/EK rendelet — A 19. cikk (1) bekezdése — Közösségi formatervezési minták — Bitorlás vagy bitorlás kísérlete — A „harmadik személyek" fogalma)

(2012/C 98/09)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante

Az alapeljárás felei

Felperes: Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

Alperes: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante — A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 19. cikke (1) bekezdésének értelmezése (HL 2002., L 3, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) — Bitorlás vagy bitorlás veszélye — Harmadik személy fogalma.

Rendelkező rész

1. *A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 19. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalma által nyújtott kizárólagos jog megsértése miatt indult perekben a minta harmadik személyek általi hasznosításának megtiltására vonatkozó jog kiterjed valamennyi olyan harmadik személyre, aki olyan mintát hasznosít, amely a tájékozott használóra nem tesz eltérő összbenyomást, beleértve azt a harmadik személyt is, aki valamely később lajstromozott közösségi formatervezési minta jogosultja.*

2. *Az első kérdésre adott válasz nem függ a harmadik személyek szándékától és magatartásától.*

(1) HL C 346., 2010.12.18.

A Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — T.G. van Laarhoven kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-594/10. sz. ügy) (1)

(Hatodik HÉA-irányelv — Az előzetesen felszámított adó levonásának joga — Korlátozás — A vállalkozás eszközeinek felhasználása az adóalany saját szükségleteinek kielégítésére — A vállalkozási vagyon körébe tartozó eszköz magáncélú használatának adójogi kezelése)

(2012/C 98/10)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: T. G. van Laarhoven

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hoge Raad der Nederlanden — A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 17. cikke (6) bekezdésének értelmezése — Az előzetesen felszámított adó levonása — A levonási jog kizárása — A vállalkozó által vállalkozási célra és magáncélra is használt gépjárművek utáni adólevonási jogot korlátozó nemzeti szabályozás

Rendelkező rész

Az 1995. április 10-i 95/7/EK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 11. cikke A. része (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 6. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti adószabályozás, amely azt az adóalanyt, amelynek gépjárműveit mind vállalkozási célra, mind pedig magáncélra használják, először az előzetesen megfizetett hozzáadottérték-adó teljes és azonnali levonására jogosítja, de amely a későbbiekben e gépjárművek magáncélú használata esetében éves adózást ír elő, amely a vonatkozó adóévben fizetendő hozzáadottérték-adó alapjának meghatározása céljából az e használattal kapcsolatban felmerült költségek olyan átalányjellegű számítási módján alapul, amely nem arányosan veszi figyelembe e használat tényleges mértékét.

(1) HL C 80., 2011.3.12.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2012. február 16-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA kontra Fazenda Pública

(C-25/11. sz. ügy) [1]

(Adózás — Hatodik HÉA-irányelv — Az előzetesen felszámított adó levonása — A 17. cikk (2) és (5) bekezdése, valamint a 19. cikk — A termékek vagy szolgáltatások vásárlásához felhasznált „támogatások" — Az adólevonási jog korlátozása)

(2012/C 98/11)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Alperes: Fazenda Pública

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Supremo Tribunal Administrativo — A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 17. cikke (2) és (5) bekezdésének, valamint 19. cikkének értelmezése — Az előzetesen felszámított adó levonása — Az adólevonási jog korlátozása

Rendelkező rész

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 17. cikkének (2) és (5) bekezdését, valamint 19. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, ha a tagállam a termékek és szolgáltatások összességének vagy egy részének rendeltetésén alapuló, az említett rendelkezések szerinti levonás vegyes tevékenységű adóalanyoknak való engedélyezése során úgy számítja az olyan ágazatok tekintetében levonható összeget, amelyekben az ilyen adóalanyok kizárólag adóköteles ügyleteket végeznek, hogy a levonási hányad meghatározására szolgáló tört nevezőjébe bevonja az adómentes „támogatásokat".

[1] HL C 103., 2011.4.2.

A Bíróság (második tanács) 2012. február 16-i ítélete (az Administrativen sad — Varna (Bulgária) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Eon Aset Menidjmunt LTD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(C-118/11. sz. ügy) [1]

(HÉA — 2006/112/EK irányelv — 168. és 176. cikk — Levonási jog — Termékeknek és szolgáltatásoknak az adóköteles ügyletek érdekében történő felhasználására vonatkozó feltétel — A levonáshoz való jog keletkezése — Gépjárműbérleti szerződés — Lízingszerződés — A munkaadó által munkavállalójának a lakóhelye és munkahelye közötti ingyenes szállítására használt gépjármű)

(2012/C 98/12)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad — Varna

Az alapeljárás felei

Felperes: Eon Aset Menidjmunt OOD

Alperes: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Administrativen sad — Varna — A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.) 168., 173. és 176. cikkének értelmezése — A HÉA-levonási jog korlátozásai — A HÉA-levonási jog kötelező feltételeként a termékek és szolgáltatások független gazdasági tevékenységhez történő felhasználását előíró nemzeti jogszabályok, amelyek nem írnak elő korrekciót arra az esetre, ha a termékek és szolgáltatások eredetileg nem képezik a tevékenység részét, a beszerzésüket követő időszakok valamelyikében azonban adóköteles ügyletek teljesítéséhez használják fel azokat

Rendelkező rész

1. *A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 168. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy:*

   — *a bérelt gépjármű akkor minősül az adóalany adóköteles ügyletei érdekében felhasználtnak, ha közvetlen és azonnali kapcsolat van e jármű használata és az adóalany gazdasági tevékenysége között, az adólevonáshoz való jog pedig azon időszakok lejártakor keletkezik, amelyekre az egyes fizetések vonatkoznak, továbbá a fent említett kapcsolat fennállását figyelembe kell venni;*

— *a lízingszerződés alapján bérelt és tárgyi eszköznek minősülő gépjárművet akkor lehet adóköteles ügyletek érdekében felhasználtnak tekinteni, ha ezt az eszközt az adóalany e minőségében eljárva szerzi be, és teljes egészében vállalkozása vagyonának körébe vonja, mivel az előzetesen felszámított HÉA levonása teljes és azonnali, és mivel a szóban forgó eszköz bármely, a vállalkozó vagy alkalmazottai általi magáncélú, vagy vállalkozásidegen használata ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül.*

2. *A 2006/112 irányelv 168. és 176. cikkével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a levonáshoz való jog kizárását, ha a termékeket vagy szolgáltatásokat ingyenes ügyletekhez vagy az adóalany gazdasági tevékenységétől idegen tevékenységekhez kívánják felhasználni, feltéve, hogy a tárgyi eszközöknek minősülő termékeket nem vonták be a vállalkozás vagyonába.*

([1]) HL C 145., 2011.5.14.

A Bíróság (ötödik tanács) 2012. február 16-i ítélete (Landgericht Hamburg (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Jürgen Blödel-Pawlik kontra HanseMerkur Reiseversicherung AG

(C-134/11. sz. ügy) ([1])

(90/314/EGK irányelv — Szervezett utazási formák — 7. cikk — A szervezett utazásokat kínáló utazásszervező fizetésképtelenségéből vagy csődjéből eredő kockázatokkal szembeni védelem — Hatály — Az utazásszervezőnek a fogyasztók által befizetett összegek csalárd felhasználásából eredő fizetésképtelensége)

(2012/C 98/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Jürgen Blödel-Pawlik

Alperes: HanseMerkur Reiseversicherung AG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landgericht Hamburg — A szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK irányelv (HL L 158., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 10. kötet, 132. o.) 7. cikkének értelmezése — Az utazásszervező fizetésképtelenségéből vagy csődjéből eredő kockázatokkal szembeni védelem — Az utazásszervezőnek a fogyasztók által befizetett összegek csalárd felhasználásából eredő fizetésképtelensége — A 90/314/EGK irányelv alkalmazhatósága.

Rendelkező rész

A szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan helyzet is a hatálya alá esik, amelyben az utazásszervező fizetésképtelensége annak csalárd magatartásából ered.

([1]) HL C 179., 2011.6.18.

A Landgericht München I (Németország) által 2011. december 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Karl Berger kontra Freistaas Bayern

(C-636/11. sz. ügy)

(2012/C 98/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht München I

Az alapeljárás felei

Felperes: Karl Berger

Alperes: Freistaas Bayern

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 10. cikkével az a nemzeti szabályozás, amely az élelmiszer vagy takarmány és azon élelmiszer- vagy takarmányipari vállalkozás megjelölése mellett, amelynek neve vagy cégneve alatt az élelmiszert vagy takarmányt előállították vagy kezelték, illetve amelynek neve vagy cégneve alatt az élelmiszer vagy takarmány a piacra került, lehetővé teszi az állampolgárok tájékoztatását, ha egy nem egészségkárosító, de fogyasztásra alkalmatlan, különösen undorkeltő élelmiszer kerül vagy került a piacra jelentős mennyiségben, vagy ha egy ilyen élelmiszer annak jellege miatt ugyan csak csekély mennyiségben, de hosszabb időtartamra került a piacra?

2. Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Eltérő választ kell-e adni a II.1. kérdésre akkor, ha a tényállás 2007. január 1-jét megelőzően valósult meg, a nemzeti jogot mindazonáltal már az előzőekben említett rendelethez igazították?

([1]) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.)

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Trianon Productie BV kontra Revillon Chocolatier SAS

(C-2/12. sz. ügy)

(2012/C 98/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Trianon Productie BV

Alperes: Revillon Chocolatier SAS

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 89/104/EGK irányelvnek [1] a 2008/95 irányelv [2] által egységes szerkezetbe foglalt változata 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja szerinti kizáró, illetve törlési ok esetében, amely szerint a (térbeli) védjegyek nem állhatnak kizárólag olyan formából, amely az árunak jelentős értéket kölcsönöz, az érintett fogyasztók vásárlási döntésének alapjául szolgáló okról (illetve okokról) van-e szó?

2. Az előzőekben említett rendelkezés értelmében vett, „az árunak jelentős értéket kölcsön[ző] [formáról]»

   a) akkor van csak szó, ha e forma egyéb értékekhez (mint például élelmiszerek esetében az ízhez és az állaghoz) viszonyítva a legjelentősebb, illetve az uralkodó értéknek tekintendő, vagy

   b) ilyen formáról akkor is szó lehet, ha az áru e legjelentősebb, illetve uralkodó érték mellett további, szintén jelentősnek tekintendő értékekkel is bír?

3. A második kérdésre adandó válasz szempontjából az érintett fogyasztók többségének véleménye releváns-e, vagy a nemzeti bíróságok megállapíthatják, hogy már a fogyasztók egy részének véleménye is elegendő ahhoz, hogy az érintett értéket az előzőekben említett rendelkezés értelmében«jelentősnek" tekinthessük?

4. Amennyiben a harmadik kérdésre az utóbbi választ kell adni: milyen követelményt kell támasztani a fogyasztók érintett részének körével szemben?

[1] A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.)
[2] HL 2008. L 299., 25. o

A Juzgado de lo Social de Lleida (Spanyolország) által 2012. január 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Marc Betriu Montull kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(C-5/12. sz. ügy)

(2012/C 98/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social de Lleida

Az alapeljárás felei

Felperes: Marc Betriu Montull

Alperes: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a 76/207/EGK tanácsi irányelvvel [1] és a 96/34/EK tanácsi irányelvvel [2] az a nemzeti jogszabály, konkrétan az Estatuto de los Trabajadores 48. cikkének (4) bekezdése, amely szülés esetén a szülési szabadsághoz való jogot a szülést követő hat hét elteltét követően, és az anya egészségének veszélyeztetését leszámítva a munkavállaló anyát megillető, önálló jogként ismeri el, amely a munkavállaló apára származtatható, aki az említett szabadságot csak akkor veheti igénybe, ha a gyermek anyja ugyancsak munkavállaló, és az anya úgy dönt, hogy annak egy részét az apa veheti igénybe?

2. Ellentétes-e az egyenlő bánásmód elvével, amely tiltja a nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés minden formáját az a nemzeti jogszabály, konkrétan az Estatuto de los Trabajadores 48. cikkének (4) bekezdése, amely a munkaszerződésnek a munkaviszony fenntartása melletti, és a szociális biztonság által fedezett szüneteltetését szülés esetén az anyát megillető jogként ismeri el, nem pedig az apát megillető jogként, még a szülést követő hat hét elteltét követően, és az anya egészségének veszélyeztetését leszámítva sem, ilyen módon a munkavállaló apa jogosultsága attól függ, hogy a gyermek anyja ugyancsak munkavállaló-e?

3. Ellentétes-e az egyenlő bánásmód elvével, amely tiltja a hátrányos megkülönböztetés minden formáját az a nemzeti jogszabály, konkrétan az Estatuto de los Trabajadores 48. cikkének (4) bekezdése, amely örökbefogadás esetén a munkaszerződésnek a munkaviszony fenntartása melletti, és a szociális biztonság által fedezett szüneteltetését a munkavállaló apát megillető jogként ismeri el, ugyanakkor az e szüneteltetéshez való jogot nem ismeri el az anyától független, azon munkavállaló apákat megillető, önálló jogként, akiknek biológiai gyermekük születik, hanem csak egy, az anyától származtatott jogot ismer el?

[1] A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EK tanácsi irányelv (HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 187. o.).
[2] Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/EK tanácsi irányelv (HL L 145., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 285. o.).

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) által 2012. január 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat, P. Langestraat-Troost kontra Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(C-11/12. sz. ügy)

(2012/C 98/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat, P. Langestraat-Troost

Alperes: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 73/2009/EK rendelet ([1]) 23. cikkének (1) bekezdését, hogy a támogatási kérelmet benyújtó mezőgazdasági termelővel szemben ugyanúgy csökkenteni kell a kifizetések összegét, vagy ugyanúgy ki kell zárni őt a támogatottak köréből, mint ahogy azt az előírások megállapított megsértése vonatkozásában azon tényleges törvénysértő esetében is megtették volna, akinek a földterületet átruházták, vagy aki azt átruházta, ha a kérelmet ez utóbbi személy maga nyújtotta volna be? Vagy az említett rendelkezés csak azt jelenti, hogy az előírások megállapított megsértését a támogatási kérelmet benyújtó személynek kell tulajdonítani, a támogatáscsökkentés mértékére vagy a támogatottak köréből történő kizárásra vonatkozó döntéshozatal során azonban még meg kell állapítani, hogy a mezőgazdasági termelő maga milyen mértékben járt el gondatlanul, felróhatóan vagy szándékosan?

([1]) A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet

---

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TVI Televisão Independente, S.A. kontra Fazenda Pública

(C-17/12. sz. ügy)

(2012/C 98/18)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: TVI Televisão Independente, S.A.

Alperes: Fazenda Pública

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 77/388/EGK tanácsi irányelv ([1]) 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv ([2]) 73. cikke) értelmében be kell-e számítani a HÉA alapjába a fellebbező mint adóbeszedésre kötelezett által a hirdetőknek a 227/2006 sz. törvényrendelet 50. cikkének (1) bekezdése alapján felszámított reklámdíjat, mivel az alapvetően azon „ellenérték[e]t képezi, amelyet az eladó vagy a szolgáltatást teljesítő […] kap vagy [annak] kapnia kell" a termék értékesítéséért vagy a szolgáltatás nyújtásáért?

2. A fellebbező mint adóbeszedésre kötelezett által a hirdetőknek felszámított reklámdíj — amelyet könyvelésében harmadik személyeket illető tételként tüntet fel — a 77/388/EGK tanácsi irányelv 11. cikke A. része (3) bekezdésének c) pontja (jelenleg a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 79. cikkének c) pontja) értelmében vett olyan költségtérítési összegnek minősül-e, „amelyeket valamely adóalany a vevőjétől, illetve a szolgáltatás megrendelőjétől annak nevében és a javára kifizetett összegek megtérítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel"?

3. Következésképpen, be kell-e számítani a HÉA alapjába a fellebbező által reklámdíjként felszámított összegeket?

([1]) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

([2]) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

A Nejvyšší správní soud (Cseh Köztársaság) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Město Žamberk kontra Finanční ředitelství v Hradci Králové

(C-18/12. sz. ügy)

(2012/C 98/19)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší správní soud

Az alapeljárás felei

Felperes: Město Žamberk

Alperes: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv [1] 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett sportnak vagy testedzésnek tekinthetők-e a nem szervezett, rendszertelen, nyitott uszodakomplexumban is végezhető rekreációs sporttevékenységek (így különösen a rekreációs úszás, valamint a rekreációs labdajátékok stb.)?

2. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén: az olyan nyitott uszodakomplexumba ellenszolgáltatás fejében történő belépés biztosítása, amely másfajta szórakozás és rekreációs tevékenység mellett a sporttevékenységek fent említett lehetőségét kínálja a látogatók számára, tekinthető-e olyan, a 2006/112/EK irányelv értelmében vett, sporttal vagy testedzéssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatásnak, amelyet olyan személyek részére teljesítenek, akik sportolnak vagy edzenek, és ezáltal olyan szolgáltatásnak, amely mentes a hozzáadottérték-adó alól, amennyiben azt nonprofit jellegű szervezet nyújtja, és az irányelvben meghatározott egyéb feltételek is teljesülnek?

[1] HL 2006. L 347., 1. o.

A Tribunal administratif (Luxemburg) által 2012. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin kontra État du Grand-duché de Luxembourg

(C-20/12. sz. ügy)

(2012/C 98/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal administratif

Az alapeljárás felei

Felperesek: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin

Alperes: État du Grand-duché de Luxembourg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az 1612/68 rendelet [1] 7. cikkében kimondott egyenlő bánásmód közösségi elvére figyelemmel, a luxemburgi állam által hivatkozott, azon oktatáspolitikai és költségvetési politikai megfontolások, amelyek a felsőoktatási diplomával rendelkező személyek arányának — ami jelenleg a luxemburgi lakosságot illetően a nemzetközi összehasonlításban elégtelen — növelésére való törekvésre irányulnak, és amely megfontolásokat súlyosan veszélyeztetnék, ha a luxemburgi államnak bármely olyan hallgató részére, aki a Nagyhercegség társadalmával semmilyen kapcsolatban nem áll, a felsőfokú tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatást kellene adnia arra, hogy a világ bármelyik országában felsőfokú tanulmányokat folytasson, ami a luxemburgi állam költségvetésére ésszerűtlen terhet róna, a fent hivatkozott közösségi ítélkezési gyakorlat értelmében vett, olyan megfontolásokat képeznek-e, amelyek igazolják a felsőfokú tanulmányokhoz nyújtott támogatás elnyerése céljából mind a luxemburgi állampolgárokra, mind pedig a többi tagállam állampolgárára vonatkozó tartózkodási kötelezettségből eredő eltérő bánásmódot?

[1] A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.)

A Törvényszék (hatodik tanács.) T-363/10. sz., Abbott Laboratories kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2011. november 25-én hozott ítélete ellen az Abbott Laboratories által 2012. január 16-án benyújtott fellebbezés

(C-21/12. P. sz. ügy)

(2012/C 98/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Abbott Laboratories (képviselők: R. Niebel és C. Steuer ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-363/10. sz. ügyben 2011. november 15-én hozott ítéletet;

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának a 008 448 251. sz., RESTORE közösségi védjegybejelentésre vonatkozó R 1560/2009-1. sz. fellebbezési ügyben 2010. június 9-én hozott határozatát;

— a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék fent hivatkozott ítéletével szembeni fellebbezés lényegében a következőkön alapul:

1. A fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat. A Törvényszék tévesen indult ki abból, hogy közismert ténynek minősül, hogy a „restore" szó közvetlen orvosi jelentéssel rendelkezik. Az eljárásban egyedül az nem volt vitatott, hogy a „restore" szót „helyreállítnak" kell fordítani. Ebben a fordításban azonban semmilyen orvosi vonatkozás nem ismerhető fel. A bizonyítékok elferdítésének minősül az a tény, hogy a Törvényszék a hozzá benyújtott — szótárakból származó — szócikkekre alapította az álláspontját. Ezen szócikkekből az tűnik ki, hogy önmagában a „restore" szónak nincs orvosi jelentéstartalma, hanem az olyan sokoldalú fogalom, amelyet a kontextustól függően többféleképpen lehet érteni. Ezt a jelentéstartalmat tehát nem lehet közismertnek és emiatt olyan ténynek tekinteni, amelyet — kivételesen — nem kellene bizonyítani.

2. Második helyen a fellebbező a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére hivatkozik. A felperes szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a RESTORE védjegy pusztán leíró jellegű. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása előfeltételezi, hogy a bejelentett megjelölés a forgalomban az áru fajtájának stb. „megjelölésére" használható. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a leíró tartalomnak „nyilvánvalóan" ki kell tűnnie a bejelentett megjelölésből, és magának a szónak kell leíró jelleggel rendelkeznie.

   A „restore" ige önmagában nem képes a bejelentett áruk fajtájára, minőségére vagy rendeltetésére vonatkozó adatokat közölni. A „restore" ige csak egy vagy több főnévvel együttesen kap leíró funkciót (például: „restore one's health"). Abban az esetben, nem elegendő ha a körülményekből következik valamilyen orvosi vonatkozás, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján arra van szükség, hogy a nyilvánosság áthelyezze a figyelmét abban az értelemben, hogy erőfeszítést tesz az értelmezésre. Gyógyászattal kapcsolatos értelem csak olyan szavak hozzáadásából következhetne mint a „health", ez azonban a jelen esetben hiányzik. A RESTORE bejelentett védjegy helyett mind a fellebbezési tanács, mind a Törvényszék a RESTORE SOMEONE'S HEALTH védjegyet vizsgálta meg.

3. Harmadik helyen a fellebbező a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik. A fellebbezési tanács, a megfelelő jogi kritérium megsértésével állapította meg, hogy a RESTORE védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, ennélfogva tévesen tagadta meg a védjegy lajstromozását. A fellebbező szerint a fellebbezési tanács és a Törvényszék a RESTORE védjegy tekintetében — annak állítólagos leíró jellege miatt — egyáltalán nem ismerte el a megkülönböztető képességet. A fellebbező ezt az álláspontot már a második jogalapnál kifejtettekben is vitatta.

   A fellebbező szerint a megkülönböztető képesség teljes hiányát illetően „másodlagosan elvégzett elemzés" (az ítélet 52–54. pontja) sem teheti megalapozottá az ítéletet. E megállapítások esetében azon érv tautologikus megismétléséről van szó, amelynek értelmében a leíró védjegy soha nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Úgyszintén a leíró jelleg ellen szól az a tény, hogy a nyilvánosság az orvosi termékek esetében a funkció leírását még egyetlen szó formájában sem várja el.

4. Negyedik helyen a fellebbező a 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának megsértésére hivatkozik. A fellebbezési tanács a határozatát lényegében szótárakból származó szócikkekre alapította, amely szócikkekhez a fellebbezőnek nem volt hozzáférése, tehát azok tárgyában nem hallgatták meg. Ezáltal megsértették a meghallgatáshoz való jogot, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a határozatok csak olyan körülményeken alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint azonban a fellebbezési tanács a felekkel — nyilatkozattétel céljából — köteles az összes olyan tényt közölni, amelyekről hivatalból szerzett tudomást, és amelyekre a határozatát alapozni kívánja. Ebben a vonatkozásban a fellebbezési tanács — az eljárás egyik lényeges kérdését illetően — elmulasztotta bemutatni az általa beszerzett szótárakból származó szócikkeket, ennélfogva megsértette a meghallgatáshoz való jogot.

5. Ötödik helyen a fellebbező az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik. A fellebbezési tanács a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megsértésével figyelmen kívül hagyta a korábban fennálló védjegylajstromozásokat, tehát a saját lajstromozási gyakorlatát. Ebben a tekintetben a fellebbező figyelembe veszi azt a tényt, hogy ezen elv feltételezi a jogszerűség elvének tiszteletben tartását. Mindazonáltal az ezen elvre történő utalás önmagában nem elegendő az egyenlő bánásmód elvének elvetéséhez. Ezzel szemben annak konkrét kifejtésére lett volna szükség, hogy miért kell abból kiindulni, hogy önmagukban véve jogellenesek a korábbi lajstromozások.

A Krajský súd v Prešove (Szlovákia) által 2012. január 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Katarína Hassová kontra Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(C-22/12. sz. ügy)

(2012/C 98/22)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský súd v Prešove

Az alapeljárás felei

Felperes: Katarína Hassová

Alperesek: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK tanácsi irányelvnek [1] a 72/166/EGK irányelv [2] 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés (így a gépjárműhasználattal kapcsolatos kárra vonatkozó kötelező felelősségbiztosításról szóló 381/2001. sz. törvény 4. cikkében, valamint [a Cseh Köztársaságnak] a gépjárműhasználattal kapcsolatos kárra vonatkozó felelősségbiztosításról szóló 168/1999. sz. törvény[ének] 6. cikkében foglalt rendelkezés), amelynek értelmében a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség nem terjed ki a gépjárműhasználatból eredő közúti baleset áldozatainak túlélő hozzátartozói által elszenvedett, pénzbeli juttatás formájában meghatározott nem vagyoni kárra?

2. Amennyiben az első kérdésre adandó válasz az, hogy a hivatkozott nemzeti szabály nem ellentétes a közösségi joggal, úgy kell-e értelmezni a gépjárműhasználattal kapcsolatos kárra vonatkozó kötelező felelősségbiztosításról szóló 381/2001. sz. törvény 4. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében, valamint [a Cseh Köztársaságnak] a gépjárműhasználattal kapcsolatos kárra vonatkozó felelősségbiztosításról szóló 168/1999. sz. törvény[ének] 6. cikkében foglalt rendelkezéseket, hogy azokkal nem ellentétes, ha a nemzeti bíróság a [omissis] 90/232/EGK tanácsi irányelvnek a 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdésével összhangban a gépjárműhasználatból eredő közúti baleset áldozatainak túlélő hozzátartozói mint károsult felek részére elismeri a nem vagyoni kár pénzbeli juttatás formájában történő megtérítéséhez való jogot?

[1] HL L 129., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 249. o.

[2] A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 10. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — X BV, másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

(C-24/12. sz. ügy)

(2012/C 98/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: X BV

A másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Harmadik országnak tekinthető-e a saját TOT az EK 56. cikk (jelenleg EUMSZ 63. cikk) szempontjából, miáltal valamely tagállam és a saját TOT közötti tőkemozgás keretében lehetővé válik az EK 56. cikkre történő hivatkozás?

2. a) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén azon kérdés megválaszolása során, hogy az EK 57. cikk (1) bekezdése (jelenleg az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése) szempontjából emelkedésről van-e szó, a jelen esetben, amelyben a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalat által a Holland Antillákon székhellyel rendelkező holdingvállalatának kifizetett, részesedésből származó osztalékot terhelő forrásadó 2002. január 1-jével 1993-hoz képest 7,5 %-ról, illetve 5 %-ról 8,3 %-ra emelkedett, kizárólag a holland forrásadó emelkedését kell-e alapul venni, vagy azt is figyelembe kell-e venni, hogy a Holland Antillák hatóságai — a holland forrásadó emelkedésével összefüggésben — a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett, részesedésből származó osztalékokat 2002. január 1-je óta mentesítik az adó alól, miközben ezen osztalékokat korábban beleszámították a 2,4–3 %-os, illetve 5 %-os adókulccsal adóztatott nyereségbe?

b) Amennyiben a részesedések tekintetében bevezetett — a fenti 2) a) kérdésben említett — adómentesség révén a Holland Antillákon elvégzett adócsökkentést is alapul kell venni, figyelembe kell-e venni ezenfelül a Holland Antillák azon végrehajtási szabályait — a jelen esetben a Holland Antillák közigazgatási gyakorlatát —, amelyek eredményeként a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett osztalékok után ténylegesen fizetendő adó 2002. január 1-je előtt — és már 1993-ban is — 8,3 %-nál alkalmasint lényegesen alacsonyabb volt?

A Gerechtshof te Leeuwarden (Hollandia) által 2012. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(C-26/12. sz. ügy)

(2012/C 98/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Gerechtshof te Leeuwarden

Az alapeljárás felei

Felperes: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az az adóalany, amely a nemzeti nyugdíjszabályozás előírásai szerint önálló nyugdíjalapot hozott létre annak érdekében, hogy a nyugdíjalaphoz csatlakozott munkavállalói és korábbi munkavállalói öregségi nyugdíját biztosítsa, levonhatja-e a 77/388/EGK irányelv ([1]) 17. cikke (illetve a 2006/112/EK irányelv ([2]) 168. és 169. cikke) alapján az ezen öregséginyugdíj-rendszer működtetésével és a nyugdíjalap igazgatásával kapcsolatban részére teljesített szolgáltatások után fizetendő adót?

2. A 77/388/EGK irányelv 13. cikke B. része [d)] pontjának 6. alpontja (illetve a 2006/112/EK irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontja) értelmében vett „befektetési alapnak" tekintendő-e az a nyugdíjalap, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy az a lehető legkisebb költség mellett tegye lehetővé a nyugdíjalap tagjainak járó öregségi nyugdíj kifizetését, és amelybe a tagok vagy azok nevében mások tőkét vittek és fektettek be, és amelynek hozama felosztásra kerül?

([1]) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

([2]) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2012. január 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TBG Limited, a másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

(C-27/12. sz. ügy)

(2012/C 98/25)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: TBG Limited

A másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Harmadik országnak tekinthető-e a saját TOT az EK 56. cikk (jelenleg EUMSZ 63. cikk) szempontjából, miáltal valamely tagállam és a saját TOT közötti tőkemozgás keretében lehetővé válik az EK 56. cikkre történő hivatkozás?

2. a) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén azon kérdés megválaszolása során, hogy az EK 57. cikk (1) bekezdése (jelenleg az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése) szempontjából emelkedésről van-e szó, a jelen esetben, amelyben a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalat által a Holland Antillákon székhellyel rendelkező holdingvállalatának kifizetett, részesedésből származó osztalékot terhelő forrásadó 2002. január 1-jével 1993-hoz képest 7,5 %, illetve 5 %-ról 8,3 %-ra emelkedett, kizárólag a holland forrásadó emelkedését kell-e alapul venni, vagy azt is figyelembe kell-e venni, hogy a Holland Antillák hatóságai — a holland forrásadó emelkedésével összefüggésben — a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett, részesedésből származó osztalékokat 2002. január 1-je óta mentesítik az adó alól, miközben ezen osztalékokat korábban beleszámították a 2,4–3 %-os, illetve 5 %-os adókulccsal adóztatott nyereségbe?

   b) Amennyiben a részesedések tekintetében bevezetett — a fenti 2) a) kérdésben említett — adómentesség révén a Holland Antillákon elvégzett adócsökkentést is alapul kell venni, figyelembe kell-e venni ezenfelül a Holland Antillák azon végrehajtási szabályait — a jelen esetben a Holland Antillák közigazgatási gyakorlatát —, amelyek eredményeként a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett osztalékok után ténylegesen fizetendő adó 2002. január 1-je előtt — és már 1993-ban is — 8,3 %-nál alkalmasint lényegesen alacsonyabb volt?

2012. január 20-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-29/12. sz. ügy)

(2012/C 98/26)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: H. Støvlbaek et M. Noll-Ehlers meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

— állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel nem fogadta el teljes körűen azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv VII. mellékletének módosításáról szóló, 2009. október 16-i 2009/131/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [1], illetve azokat nem közölte teljes körűen a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2009/131/EK irányelv átültetésének határideje 2010. július 19-én lejárt.

[1] HL L 273., 12. o.

Az Okresný súd Prešov (Szlovákia) által 2012. január 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Valeria Marcinová kontra Pohotovosť s.r.o

(C-30/12. sz. ügy)

(2012/C 98/27)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Okresný súd Prešov

Az alapeljárás felei

Felperes: Valeria Marcinová

Alperes: Pohotovosť s.r.o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. és 17. cikkével, valamint az EUMSZ 169. cikkel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amelynek értelmében a munkabérből történő letiltásról szóló megállapodás alapján a tisztességtelen feltételek bírósági felülvizsgálatának lehetősége nélkül kerül sor a fogyasztó munkabéréből történő letiltásra, a fogyasztónak pedig nincs közvetlen lehetősége e letiltás megszüntetésére?

A Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Spanyolország) által 2012. január 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Soledad Duarte Hueros kontra Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(C-32/12. sz. ügy)

(2012/C 98/28)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Az alapeljárás felei

Felperes: Soledad Duarte Hueros

Alperesek: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

1. Ha egy fogyasztó azt követően, hogy a szerződésszerű állapot helyreállítására annak ellenére nem került sor, hogy a javítást többször is eredménytelenül kérte, bírósági úton kizárólag a szerződéstől való elállás iránti igényt érvényesít, és az elállásra azért nincs lehetőség, mert csekély jelentőségű hibáról van szó, a bíróság elismerheti-e hivatalból a fogyasztó jogát a megfelelő árleszállításra?

A Törvényszék (hatodik tanács) T-434/10. sz., Václav Hrbek kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2011. november 15-én hozott ítélete ellen Václav Hrbek által 2012. január 27-én benyújtott fellebbezés

(C-42/12. P. sz. ügy)

(2012/C 98/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Václav Hrbek (képviselő: M. Sabatier, Advocate)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Outdoor Group Ltd (The)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság adjon helyt a fellebbezésnek, következésképpen, a Bíróság alapokmánya 61. cikkének és eljárási szabályzata 113. cikkének megfelelően, helyezze hatályon kívül teljes egészében a Törvényszék T-434/10. sz. ügyben hozott ítéletét;

— amennyiben a jogvita állása megengedi, hozzon jogerős ítéletet, amelyben hatályon kívül helyezi az OHIM felszólalási osztályának a B 1 276 692. sz. felszólalás tárgyában hozott 2009. szeptember 29-i határozatát és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának az R 1441/2009-2. sz. ügyben 2010. július 8-án hozott határozatát, és, az eljárási szabályzat 122. cikkének megfelelően, az ellenérdekű feleket kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás, valamint az OHIM előtti felszólalási eljárás költségeinek viselésére;

— másodlagos jelleggel, amennyiben a jogvita állása a fentieket nem engedi meg, utalja vissza döntéshozatalra a Törvényszék elé az ügyet annak érdekében, hogy az a Bíróságot által meghatározott kötelező szempontok alapján hozzon ítéletet;

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése alátámasztásául kijelenti, hogy a megtámadott ítélet a közösségi védjegyről szóló, módosított 40/94/EK rendelet [1] (felváltotta a 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet [2], amely 2009. április 13-án lépett hatályba) 8. cikke (1) bekezdése b) pontját tévesen értelmezi és alkalmazza.

A fellebbező kifogásolja, hogy a Törvényszék nem az „átfogó értékelés" vagy az „együttes benyomás" szempontjai alapján vizsgálta a szóban forgó védjegyeket.

A Törvényszék a fent említett elvet nem alkalmazta, és értékelését kizárólag arra a tényre alapozta, hogy a védjegyekben közös az „ALPINE" elem. A Törvényszék annak megállapítására szorítkozott, hogy az összehasonlítás tárgyát képező két védjegy hasonló, és közös bennük az „ALPINE" elem, anélkül, hogy egészükben vizsgálta volna a megjelöléseket, és anélkül, hogy magyarázattal szolgált volna arra, hogy a másik szó és az ábrás elemek összességében miért nem elegendőek az összetévesztés veszélyének kizárásához.

A fellebbező felrója, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben egyrészt nem vett tekintetbe néhány különlegesen lényeges és releváns tényezőt, másrészt nem alkalmazott megfelelő módon egyes, igen lényeges szempontot, mint amilyen különösen az „ALPINE" szóelem megkülönböztető képességének hiánya és leíró jellege.

A Törvényszék nem állapította meg az „alpine" szó jelentését az Európai Unió valamennyi nyelve tekintetében. Ezentúl a Törvényszék nem vonta le az „alpine" szó egyértelmű jelentésére vonatkozó saját megállapításaiból a jogi következtetéseket, és nem állapította meg egyértelműen az „alpine" szó megkülönböztető képességének hiányát és leíró jellegét, hanem úgy vélte, hogy az „alpine" elem állítólagos gyenge megkülönböztető képessége vagy leíró jellege nem zárhatja ki az összetévesztés veszélyét. A Törvényszék azt állapította meg, hogy mindkét megjelölésben az „ALPINE" a domináns elem, de nem vette tekintetbe az ALPINE korábbi védjegy megkülönböztető képességének hiányát vagy legalábbis igen alacsony szintjét. A megtámadott ítéletben foglalt indokolás ellentmondásos, ami a Törvényszéket tévesen annak megállapítására vezette, hogy a szóban forgó védjegyek fogalmilag hasonlók, de nem vette tekintetbe az ALPINE korábbi védjegy megkülönböztető képességének hiányát vagy legalábbis igen alacsony szintjét. Az „ALPINE" szóelem fogalmi összehasonlítása, a megkülönböztető képesség hiánya folytán, irreleváns.

A fellebbező felrója, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék nem vonta le az érintett közönség figyelmének szintjére vonatkozó saját megállapításaiból a megfelelő jogi következtetéseket.

A Törvényszék csakis önmagának ellentmondva állíthatta a síruházat, sícipők, fejfedők, valamint hátizsákok tekintetében, hogy az érintett közönség egy részét jól tájékozott és különösen figyelmes fogyasztók alkotják, és erősítette meg, hogy a védjegyek és az áruk hasonlóak.

A fellebbező felrója, hogy a megtámadott ítélet elferdíti a tényeket, és az áruk összehasonlítása tekintetében megsérti az indokolási kötelezettséget.

A Törvényszék megállapította, hogy a fellebbező nem terjesztett elő olyan különleges érveket, amelyek kétségbe vonhatnák a fellebbezési tanács következtetéseit. Ami a szóban forgó áruk és szolgáltatások hasonlósága mértékének vizsgálatát illeti, nem vehető tekintetbe az, ami nem következik a bizonyítékokból vagy nem közismert. Az arra vonatkozó bizonyítási teher, hogy az áruk és szolgáltatások hasonlóak, a felszólalón nyugszik, nem pedig a bejelentett közösségi védjegy jogosultján. A Törvényszéknek meg kell jelölnie határozatának jogalapját, és azt indokolnia kell. A Törvényszék nem határozta meg, hogy az érintett áruk azonosak, hasonlóak vagy kiegészítő jellegűek a piacon, csupán kijelentésekre szorítkozott, anélkül, hogy feltételezéseit indokolta volna, vagy azokra példákkal szolgált volna.

[1] HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)
[2] HL L 78., 1. o.

2012. január 30-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-43/12. sz. ügy)

(2012/C 98/30)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: T. van Rijn és R. Troosters meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Bíróság semmisítse meg a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértésekre vonatkozó információk határokon átnyúló cseréjének elősegítéséről szóló 2011. október 25-i, 2011/82/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet [1];

— mondja ki, hogy a 2011/82/EU irányelv joghatásai továbbra is fennmaradnak;

— az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

E keresetlevél a 2011/82/EU irányelv megsemmisítésére irányuló keresetet tartalmaz. A Bizottság a választott jogalapot kifogásolja. Azzal érvel, hogy az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdése nem a megfelelő jogalap, mivel az irányelv a tagállamok közötti információcsere olyan módszerét kívánja létrehozni, amely minden közúti jogsértésre vonatkozik, tekintet nélkül arra, hogy az közigazgatási vagy büntetőjogi jellegű. Márpedig a 87. cikk kizárólag a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a bűncselekmények megelőzése, felderítése, valamint az azokkal kapcsolatos nyomozások lefolytatása terén folytatott rendőrségi együttműködésre vonatkozik. A Bizottság véleménye szerint az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdése a helyes jogalap. Az irányelv célja ugyanis a közúti közlekedésbiztonság javítása, amely a közös közlekedéspolitikának egyik, az e cikk [c) pontjában] kifejezetten szereplő területe.

([1]) HL L 288., 1. o.

A Finanzgericht Köln (Németország) által 2012. január 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Kronos International Inc. kontra Finanzamt Leverkusen

(C-47/12. sz. ügy)

(2012/C 98/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Kronos International Inc.

Alperes: Finanzamt Leverkusen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kizárólag az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadság vagy emellett az EUMSZ 63–65. cikk szerinti szabad tőkemozgás is irányadó arra, ha a társaságiadó-beszámítást a harmadik országbeli tőketársaságok által német tőketársaságok számára fizetett osztalékok olyan adómentessége miatt zárják ki, amelynek feltételéül a nemzeti rendelkezések csak azt írják elő, hogy az osztalékban részesülő tőketársaság az osztalékfizető társaság alaptőkéjének legalább 10 %-ával rendelkezzen, noha az osztalékban részesülő tőketársaság részesedésének tényleges mértéke 100 %?

2. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságával (jelenleg EUMSZ 49. cikk) és adott esetben ezzel párhuzamosan a tőke szabad mozgásával (1993-ig az EGK-Szerződés/EK-Szerződés 67. cikke, jelenleg EUMSZ 63–65. cikk) kapcsolatos rendelkezéseket, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely a külföldi leányvállalatok által fizetett osztalékok adómentessége esetén az anyavállalatnál felmerült veszteség esetében is kizárja az ezen osztalékokat terhelő társasági adó beszámítását és kifizetését, noha a belföldi leányvállalatoktól származó osztalékok tekintetében társaságiadó-beszámítás révén mentesülésre van lehetőség?

3. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságával (jelenleg EUMSZ 49. cikk) és adott esetben ezzel párhuzamosan a tőke szabad mozgásával (1993-ig az EGK-Szerződés/EK-Szerződés 67. cikke, jelenleg EUMSZ 63–65. cikk) kapcsolatos rendelkezéseket, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely kizárja a vállalati láncban lejjebb elhelyezkedő leányvállalatok által fizetett — a leányvállalat országában adómentes és a belföldi anyavállalat számára (tovább)fizetett, valamint Németországban szintén adómentes — osztalékokat terhelő társasági adó beszámítását és kifizetését, de a tisztán belföldi helyzetekben adott esetben a vállalati láncban lejjebb elhelyezkedő leányvállalattól származó osztalékokat terhelő társasági adónak a leányvállalatnál történő beszámításán és a leányvállalattól származó osztalékokat terhelő társasági adónak az anyavállalatnál történő beszámításán keresztül az anyavállalatnál felmerült veszteség esetében visszatérítést tesz lehetővé?

4. A tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezések párhuzamos alkalmazandósága esetén a kanadai osztalékok tekintetében — a második kérdésre adandó választól függően — a következő kérdés is felmerül:

   Úgy kell-e értelmezni a jelenlegi EUMSZ 64. cikk (1) bekezdését, hogy az lehetővé teszi, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a tartalmi szempontból 1993. december 31-e óta lényegében változatlan nemzeti és adóegyezménybeli rendelkezéseket alkalmazza, és ezáltal tartósan kizárja a Németországban adómentes osztalékokat terhelő kanadai társasági adó beszámítását?

A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Xiamie Zhu és társai elleni büntetőeljárás

(C-51/12. sz. ügy)

(2012/C 98/32)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di Pace di Revere

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv [1] 2., 4., 6., 7. és 8. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként — pusztán a jogellenes belépése és tartózkodása miatt — pénzbüntetés helyébe lépő lakhelyelhagyási tilalommal büntethető már a hatóság által hozott kiutasítási határozat be nem tartását megelőzően is?

2. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv 2., 15. és 16. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint az irányelv meghozatalát követően a tagállam kiadhat olyan szabályt, amely rögzíti, hogy egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként pénzbüntetés helyébe lépő, azonnal végrehajtható kiutasítással büntethető az irányelv által előírt eljárás és a külföldit az irányelv alapján megillető jogok figyelmen kívül hagyásával?

3. Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő jóhiszemű együttműködés elvébe ütközik-e az irányelv átültetésére előírt határidőn belül elfogadott nemzeti szabály, amely megkerüli, vagy egyébként korlátozza az irányelv alkalmazási körét, és a bíróságnak milyen határozatokat kell hoznia abban az esetben, ha ez a helyzet áll fenn?

[1] A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 98. o.)

A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ion Beregovoi elleni büntetőeljárás

(C-52/12. sz. ügy)

(2012/C 98/33)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di Pace di Revere

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Ion Beregovoi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv [1] 2., 4., 6., 7. és 8. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként — pusztán a jogellenes belépése és tartózkodása miatt — pénzbüntetés helyébe lépő lakhelyelhagyási tilalommal büntethető már a hatóság által hozott kiutasítási határozat be nem tartását megelőzően is?

2. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv 2., 15. és 16. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint az irányelv meghozatalát követően a tagállam kiadhat olyan szabályt, amely rögzíti, hogy egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként pénzbüntetés helyébe lépő, azonnal végrehajtható kiutasítással büntethető az irányelv által előírt eljárás és a külföldit az irányelv alapján megillető jogok figyelmen kívül hagyásával?

3. Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő jóhiszemű együttműködés elvébe ütközik-e az irányelv átültetésére előírt határidőn belül elfogadott nemzeti szabály, amely megkerüli, vagy egyébként korlátozza az irányelv alkalmazási körét, és a bíróságnak milyen határozatokat kell hoznia abban az esetben, ha ez a helyzet áll fenn?

[1] A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 98. o.)

A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hai Feng Sun elleni büntetőeljárás

(C-53/12. sz. ügy)

(2012/C 98/34)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di Pace di Revere

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Hai Feng Sun

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv [1] 2., 4., 6., 7. és 8. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként — pusztán a jogellenes belépése és tartózkodása miatt — pénzbüntetés helyébe lépő lakhelyelhagyási tilalommal büntethető már a hatóság által hozott kiutasítási határozat be nem tartását megelőzően is?

2. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv 2., 15. és 16. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint az irányelv meghozatalát követően a tagállam kiadhat olyan szabályt, amely rögzíti, hogy egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként pénzbüntetés helyébe lépő, azonnal végrehajtható kiutasítással büntethető az irányelv által előírt eljárás és a külföldit az irányelv alapján megillető jogok figyelmen kívül hagyásával?

3. Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő jóhiszemű együttműködés elvébe ütközik-e az irányelv átültetésére előírt határidőn belül elfogadott nemzeti szabály, amely megkerüli, vagy egyébként korlátozza az irányelv alkalmazási körét, és a bíróságnak milyen határozatokat kell hoznia abban az esetben, ha ez a helyzet áll fenn?

(1) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 98. o.)

A Giudice di Pace di Revere (Olaszország) által 2012. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Liung Hong Yang elleni büntetőeljárás

(C-54/12. sz. ügy)

(2012/C 98/35)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di Pace di Revere

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Liung Hong Yang

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv (1) 2., 4., 6., 7. és 8. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként — pusztán a jogellenes belépése és tartózkodása miatt — pénzbüntetés helyébe lépő lakhelyelhagyási tilalommal büntethető már a hatóság által hozott kiutasítási határozat be nem tartását megelőzően is?

2. A jóhiszemű együttműködés és az irányelvek hatékony érvényesülésének elve fényében a 2008/115/EK irányelv 2., 15. és 16. cikkébe ütközik-e azon lehetőség, amely szerint az irányelv meghozatalát követően a tagállam kiadhat olyan szabályt, amely rögzíti, hogy egy harmadik ország valamely tagállamban jogellenesen tartózkodó állampolgára büntetőjogi szankcióként pénzbüntetés helyébe lépő, azonnal végrehajtható kiutasítással büntethető az irányelv által előírt eljárás és a külföldit az irányelv alapján megillető jogok figyelmen kívül hagyásával?

3. Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő jóhiszemű együttműködés elvébe ütközik-e az irányelv átültetésére előírt határidőn belül elfogadott nemzeti szabály, amely megkerüli, vagy egyébként korlátozza az irányelv alkalmazási körét, és a bíróságnak milyen határozatokat kell hoznia abban az esetben, ha ez a helyzet áll fenn?

(1) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 98. o.)

TÖRVÉNYSZÉK

2011. december 20-án benyújtott kereset — Bizottság kontra OHIM — Ten ewiv (TEN)

(T-658/11. sz. ügy)

(2012/C 98/36)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Berenboom, A. Joachimowicz és M. Isgour ügyvédek, J. Samnadda és F. Wilman meghatalmazottak)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Németország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának az R 5/2011-4. sz. ügyben 2011. október 11-én hozott határozatát;

— következésképpen törölje a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél által 2009. február 5-én a 12., 37. és 39. osztályok vonatkozásában lajstromoztatott 6750574. sz. közösségi védjegyet; és

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a 12., 37. és 39. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozó, „kék, sárga, fekete" színű „TEN" ábrás védjegy — 6750574. sz. közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a felperes.

A törlés iránti kérelem indokolása: a törlési iránti kérelmet előterjesztő fél a 207/2009/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) és h) pontjával összefüggésben értelmezett 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően indokolta a kérelmét.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a törlés iránti kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a vitatott határozat sérti a 207/2009 tanácsi rendeletnek a Párizsi Uniós Egyezmény 6*ter* cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját, mivel a közösségi védjegyet annak ellenére lajstromozták, hogy annak lajstromozása ez e rendelkezésekben meghatározott kizáró okok hatálya alá esik. A vitatott határozat sérti a 7. cikk (1) bekezdésének g) pontját is, mivel az ilyen lajstromozás megtéveszti a közönséget azáltal, hogy az úgy gondolja, hogy azon árukat és szolgáltatásokat, amelyekre vonatkozóan a közösségi védjegyet lajstromozták, az Európai Unió vagy annak valamelyik intézménye engedélyezte vagy hagyta jóvá.

2012. január 17-én benyújtott kereset — MAF kontra Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság

(T-23/12. sz. ügy)

(2012/C 98/37)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Párizs, Franciaország) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal és D. Abreu Caldas ügyvédek)

Alperes: Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Hatóság azon határozatait, hogy az internetes oldalán kizárólag angolul tesz közzé minden információt, beleértve a 2011. november 7-én és 8-án, valamint december 21-én indított nyilvános konzultációkat.

— amennyiben szükséges, semmisítse meg a Hatóság 2012. január 16-i határozatát;

— kötelezze a Hatóságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az 1094/2010 rendelet [1] 8. cikke (1) bekezdése k) pontjának és 73. cikkének abban megnyilvánuló megsértésén alapul, hogy e rendelkezések kötelezővé teszik az alperes számára, hogy a tevékenységére vonatkozó információkat közzétegye az internetes oldalán, méghozzá az Európai Unió hivatalos nyelvein. A felperes abban megnyilvánuló nyilvánvaló mérlegelési hibára és téves jogalkalmazásra hivatkozik, hogy az alperes a vitatott nyilvános konzultációknak a felperes nyelvén való közzététele megtagadását többek között a közzététel költségeire vonatkozó megfontolásokkal indokolja, holott az 1094/2010 rendelet 73. cikkének (3) bekezdésében az szerepel, hogy a Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

2. A második jogalap az Európai Unió hivatalos nyelvein való közzétételre vonatkozó kötelezettség hatályán alapul. A felperes azzal érvel, hogy e kötelezettség az alperes által indított nyilvános konzultációkra is vonatkozik, nemcsak az éves jelentésére, a munkaprogramjára, valamint az útmutatóira és az ajánlásaira.

([1]) Az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 48. o.).

2012. január 17-én benyújtott kereset — 3M Pumps kontra OHIM — 3M (3M Pumps)

(T-25/12. sz. ügy)

(2012/C 98/38)

A keresetlevél nyelve: olasz

Felek

Felperes: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Olaszország) (képviselő: F. Misuraca ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: 3M Company (St. Paul, Egyesült Államok)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2011. október 27-i, az R 2406/2010-1. sz. ügyben hozott határozatát;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A 7., 16. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében bejelentett, a „3M Pumps" szóelemet tartalmazó ábrás védjegy.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: 3M Company.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A 7., 16. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében lajstromozott, a „3M" szóelemet tartalmazó ábrás védjegy.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalási osztály a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának és (5) bekezdésének megsértése.

2012. február 1-jén benyújtott kereset — Bateni kontra Tanács

(T-42/12. sz. ügy)

(2012/C 98/39)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Bateni (Hamburg, Németország) (képviselők: J. Kienzle és M. Schlingmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozatot ([1]), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet ([2]),

— a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek, különösen a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik:

1. Az első jogalap: a felperes védelemhez való jogának megsértése

   — A Tanács megsértette a felperes hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, és különösen az indokolási kötelezettséget azáltal, hogy nem szolgált kellő indokolással a felperesnek a megtámadott határozat és a megtámadott rendelet mellékletébe történő felvételét illetően;

   — A Tanács nem válaszolt a felperes azon egyértelmű felhívására, hogy ismertesse az indokokat és szempontokat, és hogy terjessze elő a vonatkozó bizonyítékokat, amelyek igazolják a felperesnek a megtámadott határozat és a megtámadott rendelet mellékletébe történő felvételét.

   — A Tanács megsértette a felperes meghallgatáshoz való jogát azzal, hogy nem biztosította neki a megtámadott határozat 24. cikkének (3) és (4) bekezdésében, valamint a megtámadott rendelet 36. cikkének (3) és (4) bekezdésében előírt azon lehetőséget, hogy állást foglalhasson a szankciós listákra történő felvételt illetően és kezdeményezhesse a Tanács általi vizsgálatot.

2. A felperes szankciós listákra történő felvétele jogalapjának hiányára alapított második jogalap

— A Tanács által a felperes szankciós listákra történő felvétele érdekében megjelölt indokok nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy a Tanács pontosan mely jogalapra hivatkozik.

— Egy olyan tevékenység, amelyet a felperes csak 2008 márciusáig végzett, nem igazolhatja a szankciós listákra 2011 decemberében történő felvételét.

— A felperesnek a Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH igazgatójaként végzett tevékenysége nem igazolja a szankciós listákra való felvételét, többek között azért, mert az Európai Unió Törvényszéke megsemmisítette a 961/2010/EU rendeletet ([3]) a HTTS GmbH társaságra vonatkozó részében.

— Önmagában az a tény, hogy a felperes egy olyan angol társaság igazgatója volt, amelyet időközben megszüntettek, nem enged arra következtetni, hogy a 2010/413/KKBP határozat ([4]) 20. cikkének (1) bekezdésében, illetve a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott, a felperes szankciós listákra történő felvételéhez szükséges indokok valamelyike fennáll.

3. A felperesnek a tulajdona tiszteletben tartásához való alapvető joga megsértésére alapított harmadik jogalap

— A felperes szankciós listákra történő felvétele a tulajdonhoz való alapvető joga indokolatlan sérelmét jelenti, mivel a felperes — a Tanács elégtelen indokolása miatt — nem értheti, miért vették fel a szankciókkal érintett személyek listájára.

— A felperes szankciós listákra történő felvétele nyilvánvalóan nem megfelelő a 2010/413/KKBP határozat és a 961/2010 rendelet által kitűzött célok eléréséhez, és ezenkívül a tulajdonjoga aránytalan sérelmét jelenti.

([1]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.).

([2]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 319, 11. o.).

([3]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281, 1. o.).

([4]) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195, 39. o., helyesbítve: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.).

2012. január 27-én benyújtott kereset — Egyesült Királyság kontra EKB

(T-45/12. sz. ügy)

(2012/C 98/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: K. Beal barrister és E. Jenkinson meghatalmazott)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Központi Bank által 2011. november 18-án közzétett „Statement of Standards" nyilatkozatot annyiban, amennyiben a központi szerződő fél általi kiegyenlítési rendszerekre (central counterparty clearing systems, CCP-k) letelepedési politikát állapít meg; és

— az alperest kötelezze ezen eljárások költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint az EKB egyáltalán nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a vitatott aktust kibocsássa, vagy legalábbis azt nem bocsáthatta volna ki olyan jogi aktus, mint a Tanács vagy adott esetben maga az Európai Központi Bank (EKB) által elfogadott rendelet hiányában.

2. A második jogalap szerint a vitatott aktus *de iure* vagy *de facto* letelepedési követelményt ír elő azon CCP-kre, amelyek euróban kívánnak olyan elszámolási vagy kiegyenlítési ügyleteket végrehajtani, amelyek napi forgalma egy bizonyos mértéket meghalad. A vitatott aktus sérti az EUMSZ 48. cikket, EUMSZ 56. cikket és/vagy az EUMSZ 63. cikket, vagy mindhármat azáltal, hogy:

— az Egyesült Királysághoz hasonló, euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k kötelesek ügyvezetési és ellenőrzési központjaikat olyan tagállamokba áthelyezni, amelyek az eurorendszer tagjai. Ezenfelül kötelesek lesznek újra bejegyeztetni magukat más tagállam nemzeti jogában elismert jogi személyként;

— amennyiben ilyen CCP-k a követelményeknek megfelelően nem helyezik át e központjaikat, megakadályozzák őket abban, hogy az eurorendszer tagállamainak pénzügyi piacaihoz egyáltalán hozzáférjenek, vagy azokhoz ugyanolyan feltételekkel férjenek hozzá, mint az eurorendszer tagállamaiban letelepedett CCP-k;

— az ilyen külföldi CCP-k egyáltalán nem jogosultak az EKB vagy az eurorendszer nemzeti központi bankjai (NKB-k) által felkínált kedvezményekhez hozzáférni, illetve azokhoz nem azonos feltételekkel férhetnek hozzá; és

— ennek eredményeképpen korlátozott, sőt teljes egészében kizárt az ilyen CCP-k azon lehetősége, hogy az Unióban az ügyfelek számára euróban elszámolási vagy kiegyenlítési szolgáltatásokat kínáljanak.

3. A harmadik jogalap szerint a vitatott aktus sérti az EUMSZ 101. cikket és/vagy az EUMSZ 106. cikkel és az EUSZ 13. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 102. cikket, mivel:

— valójában megköveteli azt, hogy valamennyi, egy bizonyos szintet meghaladó, euróban történő elszámolási ügyletet euroövezetben található tagállamban letelepedett CCP-k hajtsanak végre;

— valójában utasítja az euroövezetbeli NKB-kat arra, hogy ne biztosítsanak euro-devizatartalékokat az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára, amennyiben túllépik a határozatban megállapított határértéket.

4. A negyedik jogalap szerint az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára előírt azon követelmény, hogy jogi formájukat és letelepedési helyüket megváltoztassák, állampolgárságon alapuló közvetlen és közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Ez sérti az egyenlőség általános uniós alapelvét is, mivel a különböző tagállamokban letelepedett CCP-ket bármiféle objektív igazolás nélkül eltérő bánásmódban részesítik.

5. Az ötödik jogalap szerint a vitatott aktus sérti a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (GATS) II., XI., XVI. és XVII. cikk valamelyikét vagy mindegyikét.

6. A hatodik jogalap szerint az arra vonatkozó bizonyítási teher átvállalása nélkül, hogy az ilyen korlátozások nem igazolhatók közérdekkel (az EKB kötelezettsége, hogy a kivételt — amennyiben azzal kíván élni — bizonyítsa), az Egyesült Királyság vitatja, hogy az EKB által előadott bármely közérdekre alapított igazolás megfelelne az arányosság követelményének, mivel az Unión belül, de az euroövezeten kívül letelepedett pénzügyi intézmények feletti ellenőrzés biztosítására kevésbé korlátozó eszközök is rendelkezésre állnak.

2012. február1-jén benyújtott kereset — Chrysamed Vertrieb kontra OHIM — Chrysal International (Chrysamed)

(T-46/12. sz. ügy)

(2012/C 98/41)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Ausztria) (képviselő: T. Schneider ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Chrysal International BV (Naarden, Hollandia)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

— adjon helyt a keresetnek és helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács 2011. november 22-én az R 0064/2011-1. sz. ügyben hozott határozatát, és utasítsa el a közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást;

— az OHIM-ot illetve a beavatkozót az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a szerint kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „Chrysamed" szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — 6 387 071. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Chrysal International B.V.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 645 337. sz. „CHRYSAL" nemzetközi szóvédjegy az 1., 5. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 144 634. sz. „CHRYSAL" nemzetközi szóvédjegy az 1. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, valamint a 877 785. sz. „CHRYSAL" nemzetközi ábrás védjegy az 1., 3., 5. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése, mivel az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

2012. február 6-án benyújtott kereset — Western Digital és Western Digital kontra Bizottság

(T-60/12. sz. ügy)

(2012/C 98/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Egyesült Államok) és Western Digital Ireland, Ltd (Grand Cayman, Kajmán Szigetek) (képviselők: F. González Díaz ügyvéd, R. Patel Solicitor és P. Stuart Barrister)

Alperes: az Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— kötelezze az alperest arra, hogy mutassa be a Seagate és a Samsung Electronics Co. Ltd merevlemez-ágazata közötti tervezett összefonódás első és második szakasza során harmadik személyeknek megküldött kérdőíveket;

— kötelezze az alperest arra, hogy engedélyezzen betekintést mind a Seagate/Samsung, mind a Western Digital Corporation Ireland/Viviti Technologies ügyben a Seagate-összefonódás bejelentését megelőző, valamint azt követően keletkezett irataiba, ideértve különösen a Seagate, Samsung és a Bizottság között a bejelentés időpontjáig a két összefonódás soron kívüli kezelésének kapcsán folytatott bármilyen levelezés és kapcsolatfelvételt rögzítő iratok nem bizalmas változatát;

— semmisítse meg a 139/2004/EK tanácsi rendeletben [1] meghatározott eljárásra vonatkozó 2011. november 23-i bizottsági határozat (COMP/M.6203 Western Digital Ireland/Viviti Technologies ügy) (HL 2011., C 165., 3. o.) 2. és 3. cikkét, valamint e határozat 1. cikkének megfelelő részét; valamint

— kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. az első, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat nem megfelelően fogadta el és/vagy alkalmazta „elsőbbségi szabályt", mivel:

   — a Bizottságnak nem volt hatásköre arra, hogy elsőbbségi szabályt fogadjon el bejelentés időpontja alapján;

   — az elsőbbségi elv jogellenes és sérti a méltányosság és a gondos ügyintézés elvét;

   — a Bizottság megsértette a felperesek arra vonatkozó jogos bizalmát, hogy a Bizottság az ügyletet „5-ből 4" összefonódásként fogja értékelni;

   — a Bizottság azáltal, hogy olyan aránytalan mértékű, a gondos ügyintézés, méltányosság és megkülönböztetésmentesség elvét sértő bejelentést megelőző információkéréseket küldött, ténylegesen megfosztotta a felpereseket attól a lehetőségtől, hogy az övék legyen az elsőként bejelentett összefonódás;

2. A második, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat jogellenes, mivel a felpereseknek nem volt lehetőségük a védelemhez való joguk gyakorlására, ugyanis:

   — a felpereseknek nem volt lehetőségük a megtámadott határozat azon részét képező érvek, kijelentések és feltételezések megcáfolására, amelyek nem szerepeltek a kifogásközlésben;

   — a felpereseknek nem volt lehetőségük a Bizottság rendelkezésére álló releváns adatok és információk elemzésére.

3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozatban az alperes tévesen alkalmazza a jogot és olyan bizonyítékokra támaszkodik, amelyek ténybelileg pontatlanok, megbízhatatlanok és nem alkalmasak a belőlük levont következtetések alátámasztására, és téves jogalkalmazáson alapulnak.

4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat uniós jogi alapvető elvet sért, mivel aránytalan korrekciós intézkedéseket ír elő.

---

[1] A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. oldal)

2012. február 6-án benyújtott kereset — ABC-One kontra OHIM(SLIM BELLY)

(T-61/12. sz. ügy)

(2012/C 98/43)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Ausztria) (képviselő: S. Merz ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának a „SLIM BELLY" szómegjelölés közösségi védjegyként való lajstromozására vonatkozó 2011. november 17-i határozatát (R 1077/2011-1. sz. ügy);

— az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „SLIM BELLY" szóvédjegy a 28., 41. és 44. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (8 576 811. sz. védjegybejelentés).

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel és az a szóban forgó áruk és szolgáltatások vonatkozásában nem leíró jellegű.

2012. február 13-án benyújtott kereset — Oil Turbo Compressor kontra Tanács

(T-63/12. sz. ügy)

(2012/C 98/44)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Oil Turbo Compressor Co. (magántulajdonú részvénytársaság) (Teherán, Irán) (képviselő: K. Kleinschmidt ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozatot [1] a felperesre vonatkozó részében;

— hozzon pervezető intézkedést a Törvényszék eljárási szabályzata 64. cikkének értelmében, amelynek keretében felhívja az alperest arra, hogy nyújtson be a megtámadott határozattal kapcsolatos minden dokumentumot, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak; és

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes lényegében a következő jogalapokra hivatkozik:

1. Az első jogalap: a határozat alapjául szolgáló tények nyilvánvalóan téves értékelése

E jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat téves tényeken alapszik. Ez különösen igaz az alperes azon feltevésére, amely szerint a felperes az EU által jegyzékbe vett (a megtámadott határozat I. mellékletének 48. pontja) társaság, a Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (más néven: Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG) leányvállalata. A felperes nem vesz részt sem közvetlenül, sem közvetve (olyan vállalkozás révén, amelyben részesedéssel bír) atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó nukleáris tevékenységekben, illetve az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek vagy más hordozóeszközök kifejlesztésében. Semmi nem igazolja tehát az alperes határozatát, sem az általa a felperesnek az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Alapjogi Charta) által biztosított jogai megsértését.

Ezzel összefüggésben a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette az Alapjogi Charta 16. cikke által biztosított vállalkozás szabadságát az általa jogszerűen szerzett tulajdon használatát, és különösen az azzal való rendelkezést az Európai Unióban (az Alapjogi Charta 17. cikke), valamint a Charta 20. és 21. cikke által biztosított egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

2. A második jogalap: a felperes tisztességes eljáráshoz és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának megsértése

E jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat I. mellékletének 48. pontjában említett indok túl általános, és hogy önmagában nem igazolható az alapvető jogai ilyen súlyos sérelme. A felperes szerint az alperes nem adja elő azokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyek állítása szerint a birtokában vannak. Magának a felperesnek nincs tudomása semmilyen olyan tényről vagy bizonyítékról, amely igazolhatná a megtámadott határozatot.

3. A harmadik jogalap: az arányosság elvének megsértése

A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az arányosság elvét, mivel a 2010/413/KKBP határozat II. mellékletébe történő felvétele nem volt ésszerűen arányos a határozat célkitűzésével, amely Iráni Iszlám Köztársaságban az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó nukleáris tevékenységek, az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek vagy más hordozóeszközök kifejlesztése és/vagy az azokkal való kereskedelem megakadályozása. Az alperes egyébként nem utal arra, hogy a felperesnek az Európai Unióval való kereskedelemből való kizárása megfelelő a kitűzött cél elérésére. A felperes továbbá úgy véli, hogy az alperes nyilvánvalóan elmulasztotta értékelni az alapvető jogai súlyos sérelmét az állítólag követett célhoz képest.

4. A negyedik jogalap: a meghallgatáshoz való jog megsértése

E jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy az alperes nem indokolta meg kellően a 2010/413/KKBP határozat II. mellékletében szereplő listára történő felvételét. Az alperes így megsértette azon kötelezettségét, hogy közölje a felperessel a megtámadott határozatot alátámasztó valós és részletes indokokat. A felperes úgy tekinti, hogy nem közölték vele a megtámadott határozatot, és nem hallgatták meg. Hozzáfűzi, hogy az alperes még mindig nem adott helyt az iratbetekintés iránti kérelmének.

(1) Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.).

2012. február 15-én benyújtott kereset — Henkel és Henkel France kontra Bizottság

(T-64/12. sz. ügy)

(2012/C 98/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Németország) és Henkel France (Boulogne-Billancourt, Franciaország) (képviselők: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet és E. Paroche ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Bizottság COMP/39.579 — „háztartási mosószerek"-ügyben 2011. december 7-én hozott határozatát, amelyben az alperes elutasította a felperesek arra vonatkozó kérelmét, hogy a Bizottság a COMP/39.579 ügyben keletkezett dokumentumokat küldje meg a francia *versenyhatóság* számára az ez utóbbi előtt folyamatban lévő, a mosószerek francia ágazatára vonatkozó 09/0007F ügyre tekintettel;

— a Törvényszék kötelezze az alperest arra, hogy engedélyezze a felperesek számára, hogy hivatkozhassanak a kért dokumentumokra a párizsi fellebbviteli bíróság előtti eljárásban, amelyben a felperesek vitatják a francia *versenyhatóság* 2011. december 8-i határozatát (illetve a *versenyhatóság* előtti eljárásban, amennyiben ez utóbbi az ügy újbóli megnyitásáról határozna);

— a Törvényszék az alperest kötelezze a felperesek részéről ezen üggyel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségek és kiadások viselésére; és

— a Törvényszék hozzon meg minden más, általa megfelelőnek ítélet intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek egyetlen jogalapra hivatkoznak, azt állítva, hogy az alperes jogellenesen utasította el a felpereseknek a kért dokumentumok megküldésére vonatkozó kérelmét, illetve annak engedélyezését, hogy a felperesek a kért dokumentumokat felhasználhassák a francia eljárásban, és ezáltal megsértette a felperesek védelemhez való alapvető jogát, valamint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Törvényszék

2012/C 98/36	T-658/11. sz. ügy: 2011. december 20-án benyújtott kereset — Bizottság kontra OHIM — Ten ewiv (TEN)	22
2012/C 98/37	T-23/12. sz. ügy: 2012. január 17-én benyújtott kereset — MAF kontra Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság	22
2012/C 98/38	T-25/12. sz. ügy: 2012. január 17-én benyújtott kereset — 3M Pumps kontra OHIM — 3M (3M Pumps)	23
2012/C 98/39	T-42/12. sz. ügy: 2012. február 1-jén benyújtott kereset — Bateni kontra Tanács	23
2012/C 98/40	T-45/12. sz. ügy: 2012. január 27-én benyújtott kereset — Egyesült Királyság kontra EKB	24
2012/C 98/41	T-46/12. sz. ügy: 2012. február1-jén benyújtott kereset — Chrysamed Vertrieb kontra OHIM — Chrysal International (Chrysamed)	25
2012/C 98/42	T-60/12. sz. ügy: 2012. február 6-án benyújtott kereset — Western Digital és Western Digital kontra Bizottság	26
2012/C 98/43	T-61/12. sz. ügy: 2012. február 6-án benyújtott kereset — ABC-One kontra OHIM(SLIM BELLY)	26
2012/C 98/44	T-63/12. sz. ügy: 2012. február 13-án benyújtott kereset — Oil Turbo Compressor kontra Tanács	27
2012/C 98/45	T-64/12. sz. ügy: 2012. február 15-én benyújtott kereset — Henkel és Henkel France kontra Bizottság	28

HU

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a http://europa.eu internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU